

22. května

SV. JÁCHYMY DE VEDRUNA DE MAS, ŘEHOLNICE

Narodila se 16. dubna 1783 v Barceloně. Záhy vypukla Francouzská revoluce, Španělsko bylo krutě zasaženo napoleonskými válkami a posléze i válkou občanskou, církev byla pronásledována. Jáchyma od dětství toužila po kontemplativním karmelitánském životě. Přesto se v šestnácti letech na přání rodičů provdala, roku 1816 ovdověla. Třiatřicetiletá vdova sama pečovala o šest dětí (tři další již dříve zemřely) a když se osamostatnila, začala se věnovat ošetřování nemocných a výchově chudých dětí. Stále toužila po životě v ústraní, ale snad i vzhledem k postupující likvidaci kontemplativních řádů zareagovala Jáchyma na potřeby válečné doby a na doporučení zpovědníka založila roku 1826 ve městě Vic [bik] Kongregaci sester karmelitek „od lásky“ (de caridad). Sestry provozovaly nemocnici a sloužily raněným. Společenství se rychle rozrůstalo. Život svatě Jáchymy byl naplněn modlitbou, sebezříkáním, odloučeností, pokorou a láskou, vynikala úctou k Nejsvětější Trojici. V posledních pěti letech života ji ochromila opakovaná mozková příhoda, musela přijmout fyzickou bezmocnost. Zemřela 28. srpna 1854 v Barceloně, neporušené tělo je uloženo ve městě Vic. Roku 1854 měla kongregace přibližně 150 sester, počátkem 21. století překročila dva tisíce. Za blahoslavenou byla Jáchyma prohlášena roku 1940, za svatou v roce 1959.

Společné texty o svatých ženách (o řeholnicích), nebo o svatých, kteří vynikali milosrdnými skutky.

Modlitba se čtením

DRUHÉ ČTENÍ

Z dopisů svatě Jáchymy de Vedruna

(Epistolario, Vitoria, 1969, str. 275.245.260.297.254.297.37)

Nade všechno mějte lásku

Kéž bychom všechny hořely láskou k jedinému Pánu. Kdybychom jí vzplanuly, zvěstovaly bychom a zřetelně světu ukazovaly lásku stále větší, takže bychom jej celý zapálily. A proto všem říkám: Mějme velké touhy a Pán nám jistě dá, co bude pro nás nejvhodnější.

Ano, snažme se odstranit ze svých srdcí vše, co by mohlo překážet čisté lásce k milovanému Ježíši. On celý je láska; a v lásce touží se s námi sdílet. Dobrý Ježíš nás bez ustání volá; jak dlouho si budeme zacpávat uši? Hleďme, ať jsou naše srdce stále připravena, naše vůle ať je cele oddána Ježíši, naše mohutnosti a všechny naše smysly ať slouží Ježíši.

Ať v našem srdci není jiná náklonnost než láska, a to láska stále větší, protože láska nikdy neřekne „dost“ a neustane, dokud se celá nerozpálí ohněm. A když čistá láska k Ježíši zcela roznlítí naše srdce, odejme mu vše, co není láskou.

Nespěme; milujme Boha bez přestání. Pouze Bůh, Stvořitel nebe i země, ať je naším odpočinkem i útěchou. Ano, jen láska k Bohu trvá, vše ostatní pomíjí.

Zkrátka: Láska, láska, stále větší láska, která se nikdy neunaví. Čím více budeme Boha milovat, tím více budeme toužit ho milovat. Hledejme Ježíše, když ho budeme mít v srdci, s ním a v něm budeme mít vše.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Jan 15,9; 1 Jan 4,16; Ef 5,2

Zůstaňte v mé lásce. * Kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh zůstává v něm. (V době velikonoční: Aleluja.)

V. Žijte v lásce, jako i Kristus miloval nás a vydal sebe za nás.

* Kdo zůstává.

Ranní chvály

Antifona k Zachariášovu kantiku

Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, tys povzbuzoval svatou Jáchymu, aby znovu a znovu opouštěla svou touhu po kontemplativním životě ve prospěch nemocných a chudých; dej, ať na její přímluvu pravdivě rozlišujeme své povolání k modlitbě i ke službě. Skrze tvého Syna...

Nešpory

Antifona ke kantiku Panny Marie

Cokoli jste udělali pro jednoho z mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali, praví Pán.